

KRIVIČNOPRAVNA KONVENCIJA O KORUPCIJI

PREAMBULA

Države članice Saveta Evrope i druge države potpisnice,

S obzirom da je cilj Saveta Evrope da postigne veće jedinstvo među svojim članicama;

Priznajući važnost jačanja saradnje sa drugim državama potpisnicama ove konvencije;

Ubedene u neophodnost da se, kao prioritet, stvori zajednička kriminološka politika u cilju zaštite društva od korupcije, uključujući usvajanje odgovarajućih zakonodavnih i preventivnih mera;

Naglašavajući da korupcija predstavlja pretnju vladavini prava, demokratiji i ljudskim pravima, podriva dobru vladavinu, pravičnost i socijalnu pravdu, uništava konkurenciju, ometa ekonomski razvoj i ugrožava stabilnost demokratskih institucija i moralne osnove društva;

Uverene da je za efikasnu borbu protiv korupcije neophodna obimnija, brža i dobro organizovana međunarodna saradnja u krivičnim pitanjima;

Pozdravljajući najnoviji razvoj događaja koji još više unapređuje međunarodno razumevanje i saradnju u borbi protiv korupcije, uključujući aktivnosti Ujedinjenih nacija, Svetske banke, Međunarodnog monetarnog fonda i Svetske trgovinske organizacije, Organizacije američkih država, OECD-a i Evropske unije;

S obzirom na Program akcije protiv korupcije koji je usvojio Komitet ministara Saveta Evrope u novembru 1996. prema preporukama 19. Konferencije evropskih ministara pravde (Valeta, 1994);

Podsećajući s ovim u vezi na važnost učešća država koje nisu članice u aktivnostima Saveta Evrope protiv korupcije i pozdravljajući njihov koristan doprinos sprovođenju Programa akcije protiv korupcije;

Dalje, podsećajući da se Rezolucijom br. 1 koju su usvojili evropski ministri pravde na svojoj 21. Konferenciji (Prag, 1997) preporučuje brza primena Programa akcije protiv korupcije i da se, konkretno, poziva na što brže usvajanje konvencije krivičnog prava koja bi omogućila koordiniranu inkriminaciju krivičnih dela korupcije, unapredila saradnju u gonjenju takvih krivičnih dela kao i delotvorne dopunske mehanizme i koja bi bila otvorena za države članice, kao i države koje nisu članice na ravnopravnoj osnovi;

Imajući u vidu da su šefovi država i vlada Saveta Evrope odlučili, na svom Drugom samitu održanom u Strazburu 10. i 11. oktobra 1997, da potraže zajednički odgovor na izazove rasta korupcije i da su usvojili Akcioni plan koji, s ciljem unapređenja saradnje u borbi protiv korupcije, uključujući i njenu povezanost sa organizovanim kriminalom i pranjem novca, daje instrukcije Komitetu ministara, *inter alia*, da obezbedi ubrzano kompletiranje međunarodnih pravnih instrumenata prema Programu akcije protiv korupcije;

Imajući još u vidu da Rezolucija (97) 24 o 20 rukovodećih principa za borbu protiv korupcije, koju je 6. novembra 1997. usvojio Komitet ministara na 101. sednici, naglašava potrebu brzog okončanja razrade međunarodnih pravnih instrumenata prema Programu akcije protiv korupcije;

S obzirom da je Komitet ministara, na 102. sednici od 4. maja 1998. godine usvojio Rezoluciju (98) 7, kojom se odobrava delimičan i prošireni sporazum o osnivanju „Grupe država protiv korupcije – GRECO”, čiji je cilj unapređivanje sposobnosti njenih članica za borbu protiv korupcije u skladu sa poštovanjem njihovih obaveza u ovoj oblasti,

Sporazumele su se o sledećem:

Poglavlje I

UPOTREBA TERMINA

Član 1

Upotreba termina

Za potrebe ove Konvencije:

a) „državni službenik” će se tumačiti u skladu sa definicijom „službenika”, „državnog funkcionera”, „gradonačelnika”, „ministra” ili „sudije” u nacionalnom pravu države u kojoj to lice obavlja funkciju i kako se primenjuju u njenom krivičnom zakonu;

b) termin „sudija” iz gornjeg podstava obuhvata tužioce i nosioce pravosudnih funkcija;

c) kada je u postupak uključen državni službenik druge države, država u kojoj se vodi postupak može da primeni definiciju državnog službenika samo u onoj meri u kojoj je ta definicija kompatibilna sa njenim nacionalnim zakonodavstvom;

d) „pravno lice” označava bilo koji entitet koji ima takav status prema merodavnom nacionalnom pravu, osim država ili drugih javnih organa koji vrše državnu vlast i javnih međunarodnih organizacija.

Poglavlje II

MERE KOJE SE PREDUZIMAJU NA NACIONALNOM NIVOU

Član 2

Aktivno podmićivanje domaćih državnih službenika

Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se ustanovilo kao krivično delo, prema njenom domaćem zakonodavstvu, kada je učinjeno namerno, obećanje, nuđenje ili davanje, od strane bilo kog lica, direktno ili indirektno, nezaslužene koristi bilo kom njenom državnom službeniku, za njega ili neko drugo lice, kako bi izvršilo ili se uzdržalo od vršenja svojih funkcija.

Član 3

Pasivno podmićivanje domaćih državnih službenika

Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se ustanovilo kao krivično delo, prema njenom domaćem zakonodavstvu, kada je učinjeno namerno, zahtevanje ili prihvatanje od strane bilo kog njenog državnog službenika, direktno ili

indirektno, nezaslužene koristi, za njega ili neko drugo lice, ili prihvatanje ponude ili obećanja takve koristi, kako bi izvršilo ili se uzdržalo od vršenja svojih funkcija.

Član 4

Podmićivanje članova domaćih javnih skupština

Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se ustanovilo kao krivično delo, prema njenom domaćem zakonodavstvu, ponašanje iz čl. 2. i 3, kada je umešano bilo koje lice koje je član bilo koje domaće javne skupštine koja vrši zakonodavnu ili administrativnu vlast.

Član 5

Podmićivanje stranih državnih službenika

Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se ustanovilo kao krivično delo, prema njenom domaćem zakonodavstvu, ponašanje iz čl. 2. i 3. kada je umešan državni službenik bilo koje druge države.

Član 6

Podmićivanje članova stranih javnih skupština

Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se ustanovilo kao krivično delo, prema njenom domaćem zakonodavstvu, ponašanje iz čl. 2. i 3, kada je umešano bilo koje lice koje je član neke javne skupštine koja vrši zakonodavnu ili administrativnu vlast u bilo kojoj drugoj državi.

Član 7

Aktivno podmićivanje u privatnom sektoru

Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se ustanovilo kao krivično delo, prema njenom domaćem zakonodavstvu, kada je učinjeno namer

no tokom obavljanja poslovne aktivnosti, obećanje, nuđenje ili davanje, direktno ili indirektno, svake nezaslužene koristi svakom licu koje rukovodi ili koje, u bilo kom svojstvu, radi za entitete privatnog sektora, namenjene njemu lično ili nekom drugom licu, kako bi delovalo ili se uzdržalo od delovanja, a pri tome kršilo svoje dužnosti.

Član 8

Pasivno podmićivanje u privatnom sektoru

Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se ustanovilo kao krivično delo, prema njenom domaćem zakonodavstvu, kada je učinjeno namerno, tokom obavljanja poslovne aktivnosti, traženje ili primanje, direktno ili indirektno, od strane bilo kog lica koje rukovodi ili koje, u bilo kom svojstvu, radi za entitete privatnog sektora, bilo kakve nezaslužene koristi ili obećanja namenjene njemu lično ili nekom drugom licu, ili prihvatanje ponude ili obećanje takve koristi, kako bi delovalo ili se uzdržalo od delovanja, a pri tome kršilo svoje dužnosti.

Član 9

Podmićivanje službenika međunarodnih organizacija

Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se ustanovilo kao krivično delo, prema njenom domaćem zakonodavstvu, ponašanje iz čl. 2. i 3, kada je umešan bilo koji službenik ili drugo lice zaposleno po ugovoru, u smislu propisa o zapošljavanju osoblja, bilo koje javne međunarodne ili nadnacionalne organizacije ili organa čiji je potpisnica član, i bilo koje lice, bez obzira da li je ili nije raspoređeno na to mesto, koje obavlja funkcije koje odgovaraju onim koje vrše takvi službenici ili zastupnici.

Član 10

Podmićivanje članova međunarodnih parlamentarnih skupština

Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se ustanovilo kao krivično delo, prema njenom domaćem zakonodavstvu, ponašanje iz člana 4.

kada su umešani članovi parlamentarnih skupština međunarodnih i nadnacionalnih organizacija kojih je potpisnica član.

Član 11

Podmićivanje sudija i službenika međunarodnih sudova

Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se ustanovilo kao krivično delo, prema njenom domaćem zakonodavstvu, ponašanje iz čl. 2. i 3, kada su umešani nosioci pravosudne funkcije ili službenici bilo kog međunarodnog suda čiju nadležnost priznaje potpisnica.

Član 12

Trgovina - uticajem

Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se ustanovilo kao krivično delo, prema njenom domaćem zakonodavstvu, kada je učinjeno namerno, obećanje, davanje ili nuđenje, direktno ili indirektno, svake nezaslužene koristi bilo kome ko tvrdi ili potvrdi da može da izvrši neregularan uticaj na donošenje odluke nad bilo kojim licem pomenutim u čl. 2, 4. do 6. i 9. do 11, bez obzira da li je nezaslužena korist namenjena tom licu ili nekom drugom, samo ako je traženje, primanje ili prihvatanje ponude ili obećanja takve koristi, u vezi sa tim uticajem, bez obzira da li je uticaj izvršen ili ne i, bez obzira da li se pretpostavljenim uticajem postiže nameravani rezultat.

Član 13

Pranje novca koji je dobit od krivičnih dela korupcije

Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se ustanovilo kao krivično delo, prema njenom domaćem zakonodavstvu, ponašanje navedeno u Konvenciji Saveta Evrope o pranju, traganju, zapleni i konfiskaciji dobiti od kriminala (ETC br. 141), član 6 st. 1. i 2, prema uslovima koji su tu navedeni, kada se predikatno krivično delo sastoji od bilo kog krivičnog dela ustanovljenog u skladu sa čl. 2. do 12. ove konvencije, ukoliko

potpisnica nije izrazila rezervu ili dala izjavu u pogledu ovih krivičnih dela ili ne smatra takva krivična dela teškim u smislu svojih propisa o pranju novca.

Član 14

Krivična dela u računovodstvu

Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se ustanovila kao krivična dela, za koja su propisane krivične ili druge sankcije prema njenom domaćem zakonodavstvu, sledeća činjenja ili nečinjenja, izvršena s namerom, kako bi se izvršila, sakrila ili prikrila krivična dela iz čl. 2. do 12, ukoliko potpisnica nije izrazila rezervu ili dala izjavu:

- a) pravljenje ili korišćenje faktura ili bilo kog drugog računovodstvenog dokumenta ili evidencije koji sadrže lažne ili nepotpune informacije;
- b) nezakonit propust da se evidentira plaćanje.

Član 15

Radnje saučesništva

Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se ustanovilo kao krivično delo, prema njenom domaćem zakonodavstvu, pomaganje ili podstrekavanje činjenja bilo kog krivičnog dela utvrđenog u skladu sa ovom konvencijom.

Član 16

Imunitet

Odredbe ove konvencije neće uticati na odredbe bilo kog ugovora, protokola ili statuta, kao ni njihovih izvršnih tekstova, koji se odnose na oduzimanje imuniteta.

Član 17

Jurisdikcija

1. Svaka država potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se ustanovila jurisdikcija u odnosu na krivična dela ustanovljena u skladu sa čl.

2. do 14. ove konvencije kada je:

a) krivično delo u celini ili delimično učinjeno na njenoj teritoriji;

b) učinilac njen državljanin, državni službenik ili član jedne od njenih domaćih javnih skupština;

c) u krivično delo umešan jedan od državnih službenika ili članova domaćih javnih skupština ili neko od lica navedenih u čl. 9. do 11. koje je istovremeno i njen državljanin.

2. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, izjavom upućenom Generalnom sekretaru Saveta Evrope, izjaviti da zadržava pravo da ne primeni ili da, samo u određenim slučajevima i pod određenim uslovima, primeni pravila o jurisdikciji iz st. 1 b) i c) ovog člana ili bilo kog njegovog dela.

3. Ako je potpisnica iskoristila pravo na rezervu iz stava 2. ovog člana, ona će usvojiti mere koje mogu biti potrebne da bi ustanovila jurisdikciju nad krivičnim delima utvrđenim u skladu sa ovom konvencijom nad krivičnim delima utvrđenim u skladu sa ovom konvencijom, u slučajevima kada se navodni prestupnik nalazi na njenoj teritoriji i ona ga ne izručuje drugoj potpisnici, samo na osnovu njegovog državljanstva, nakon zahteva za izdavanjem.

4. Ova konvencija ne isključuje krivičnu jurisdikciju koju vrši potpisnica u skladu sa njenim nacionalnim zakonodavstvom.

Član 18

Odgovornost pravnog lica

1. Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se obezbedilo da pravna lica budu odgovorna zbog krivičnih dela aktivnog podmićivanja, trgovine uticajem i pranja novca ustanovljenih u skladu sa ovom konvencijom, koja su učinjena u njihovu korist od strane bilo kog fizičkog lica, koje deluje pojedinačno ili kao deo nekog organa tog pravnog lica, koje ima vodeću poziciju unutar tog pravnog lica, na osnovu:

- punomoćja da predstavlja to pravno lice; ili
- ovlašćenja da donosi odluke u ime tog pravnog lica; ili
- ovlašćenja da vrši kontrolu unutar tog pravnog lica;

kao i zbog umešanosti takvog fizičkog lica kao pomagača ili podstrekača u pomenutim krivičnim delima.

2. Pored slučajeva koji su predviđeni u stavu 1, svaka potpisnica će preduzeti neophodne mere kojima će obezbediti da pravno lice bude odgovorno kada je, zbog nepostojanja nadzora ili kontrole od strane fizičkog lica iz stava 1, omogućeno činjenje krivičnog dela pomenutog u stavu 1. u korist tog pravnog lica od strane fizičkog lica koje je pod njegovom vlašću.

3. Odgovornost pravnog lica na osnovu st. 1. i 2. ovog člana ne isključuje krivični postupak protiv fizičkih lica koja su pripremala, podstrekavala ili učestvovala u krivičnim delima pomenutim u stavu 1.

Član 19

Sankcije i mere

1. S obzirom na ozbiljnost krivičnih dela ustanovljenih u skladu sa ovom konvencijom, svaka potpisnica će obezbediti, u vezi sa krivičnim delima koja su utvrđena u skladu sa čl. 2. do 14, delotvorne, proporcionalne i odgovarajuće sankcije i mere, uključujući, kada su učinioци fizička lica, kazne koje podrazumevaju lišavanje slobode za koje se može odobriti izdavanje.

2. Svaka potpisnica će obezbediti da pravnim licima odgovornim prema članu 18. st. 1. i 2. mogu da izreknu delotvorne, proporcionalne i odgovarajuće krivične ili nekrivične sankcije, uključujući novčane sankcije.

3. Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se omogućila konfiskacija ili na drugi način lišavanje prava svojine na sredstvima i prihodima od krivičnih dela ustanovljenih u skladu sa ovom konvencijom, ili na imovini čija vrednost odgovara tim prihodima.

Član 20

Specijalizovani organi

Svaka potpisnica će usvojiti takve mere koje mogu biti neophodne da bi se obezbedilo da lica ili entiteti budu specijalizovani u borbi protiv korupcije. Oni će imati neophodnu nezavisnost u skladu sa osnovnim principima pravnog sistema države potpisnice, kako bi mogli efikasno da vrše svoje funkcije bez nepotrebnih pritisaka. Država potpisnica će obezbediti da osoblju takvih entiteta bude pružena adekvatna obuka i finansijska sredstva za obavljanje njihovih zadataka.

Član 21

Saradnja sa nacionalnim organima i njihova međusobna saradnja

Svaka potpisnica će usvojiti takve mere koje mogu biti neophodne da bi se obezbedilo da državni organi, kao i svi državni službenici, sarađuju, u skladu sa nacionalnim zakonima, sa onim organima koji su odgovorni za istragu i gonjenje krivičnih dela:

a) tako što će obaveštavati ove organe, na sopstvenu inicijativu, kada postoje osnovani razlozi da se veruje da je učinjeno neko od krivičnih dela ustanovljenih čl. 2. do 14, ili

b) tako što će, na zahtev, obezbediti ovim organima sve neophodne informacije.

Član 22

Zaštita saradnika pravde i svedoka

Svaka potpisnica će usvojiti takve mere koje mogu biti neophodne da bi se pružila odgovarajuća zaštita:

- a) onima koji prijave krivična dela ustanovljena prema čl. 2. do 14. ili na neki drugi način saraduju sa istražnim organima ili organima gonjenja;
- b) svedocima koji daju izjave koje se odnose na ovakva krivična dela.

Član 23

Mere za olakšanje prikupljanja dokaza i konfiskacije dobiti

1. Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne, uključujući one koje dozvoljavaju upotrebu specijalnih istražnih tehnika, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom, da bi se omogućilo olakšano prikupljanje dokaza vezanih za krivična dela ustanovljena u skladu sa čl. 2. do 14. ove konvencije i identifikovanje, ulaženje u trag, zamrzavanje i zaplena instrumenata i dobiti od korupcije, ili imovine čija vrednost odgovara toj dobiti, u skladu sa merama utvrđenim u stavu 3. člana 19. ove konvencije.
2. Svaka potpisnica će usvojiti takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi se ovlastili njeni sudovi ili drugi nadležni organi da mogu da naredе da bankarska, finansijska ili komercijalna evidencija bude stavljena na raspolaganje ili da bude zaplenjena, kako bi se obavile aktivnosti iz stava 1.
3. Bankarska tajna neće biti prepreka merama predviđenim st. 1. i 2. ovog člana.

Poglavlje III

NADGLEĐANJE SPROVOĐENJA

Član 24

Nadgledanje

Grupa država protiv korupcije (GRECO) će nadgledati kako države potpisnice sprovode ovu Konvenciju.

Poglavlje IV
MEĐUNARODNA SARADNJA

Član 25

Opšti principi i mere za međunarodnu saradnju

1. Države potpisnice će međusobno saradivati, u skladu sa odredbama odgovarajućih međunarodnih instrumenata o međunarodnoj saradnji u krivičnim pitanjima, ili sporazuma o kojima su se saglasile na osnovu jednoobraznog ili recipročnog zakonodavstva, i u skladu sa svojim nacionalnim zakonima, u najvećoj mogućoj meri radi istraga i krivičnih gonjenja krivičnih dela ustanovljenih u skladu sa ovom konvencijom.
2. Kada između država potpisnica ne postoji nijedan međunarodni instrument ili sporazum iz stava 1, onda će se primenjivati čl. 26. do 31. iz ovog poglavlja.
3. Čl. 26. do 31. ovog poglavlja takođe će se primenjivati onda kada su povoljniji od onih međunarodnih instrumenata ili sporazuma koji se pominju u stavu 1.

Član 26

Uzajamna pomoć

1. Potpisnice će jedna drugoj pružiti, u najvećoj mogućoj meri uzajamnu pomoć tako što će blagovremeno postupati po zahtevima organa koji, u skladu sa svojim domaćim zakonima, imaju ovlašćenje da vrše istragu ili gone zbog krivičnih dela ustanovljenih u skladu sa ovom konvencijom.
2. Uzajamna pravna pomoć prema stavu 1 ovog člana može biti odbijena ukoliko zamoljena država veruje da bi ispunjavanje zahteva bilo na štetu njenih osnovnih interesa, nacionalnog suvereniteta, nacionalne bezbednosti ili javnog reda.
3. Potpisnice se neće pozivati na bankarsku tajnu kao osnov za odbijanje saradnje prema ovom poglavlju. Gde je tako propisano domaćim zakonima, potpisnica može da traži da zahtev za saradnjom koji bi uključivao ukidanje bankarske tajne bude odobren ili od strane sudije ili

drugog pravosudnog organa, uključujući javne tužioce, bilo kog od ovih organa vlasti koji rade u vezi sa krivičnim delima.

Član 27

Ekstradicija

1. Krivična dela ustanovljena u skladu sa ovom konvencijom smatraće se krivičnim delima za koja se odobrava izdavanje prema bilo kom ugovoru o ekstradiciji koji postoji između država potpisnica. Države potpisnice preuzimaju obavezu da ova dela predvide kao dela za koje je moguće izdavanje u bilo kom ugovoru o izdavanju koji će biti zaključen između njih.
2. Ukoliko država potpisnica, koja uslovljava izdavanje postojanjem ugovora, dobije zahtev za izdavanje od druge potpisnice sa kojom nema ugovor o ekstradiciji, ona može ovu konvenciju smatrati pravnim osnovom za izdavanje u pogledu bilo kog krivičnog dela ustanovljenog prema ovoj konvenciji.
3. Države potpisnice koje ne uslovljavaju izdavanje postojanjem ugovora smatraće krivična dela ustanovljena u skladu sa ovom konvencijom kao krivična za koja je moguće izdavanje.
4. Izdavanje će zavisiti od uslova predviđenih zakonom zamoljene države ili važećim ugovorom o ekstradiciji, uključujući razloge na osnovu kojih zamoljena država može da odbije izdavanje.
5. Ukoliko se ekstradicija zbog krivičnog dela ustanovljenog u skladu sa ovom konvencijom odbije samo na osnovu državljanstva traženog lica, ili zato što zamoljena strana smatra da ima nadležnost u odnosu na to delo, zamoljena država će predati slučaj svojim nadležnim organima u cilju gonjenja, osim ako je drugačije dogovoreno sa državom moliljom, i o konačnom ishodu će blagovremeno obavestiti državu molilju.

Član 28

Spontano obaveštavanje

Ne remeteći sopstvenu istragu ili postupke, potpisnica može, bez prethodnog zahteva, da pošalje drugoj državi potpisnici informacije o činjenicama, kada smatra da otkrivanje takvih informacija može da pomogne toj potpisnici u pokretanju ili obavljanju istraga ili postupaka vezanih za krivična dela ustanovljena u skladu sa ovom konvencijom ili da može da dovede do zahteva od strane te potpisnice prema ovom poglavlju.

Član 29

Centralni organi

1. Potpisnice će odrediti centralni organ, ili, ako je to moguće, nekoliko centralnih organa, koji će biti odgovorni za slanje i odgovaranje na zahteve koji budu podneti prema ovom poglavlju, i izvršenje takvih zahteva ili njihovo prenošenje nadležnim organima radi izvršenja.
2. Svaka potpisnica će, u trenutku potpisivanja ili prilikom deponovanja svog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, poslati Generalnom sekretaru Saveta Evrope imena i adrese organa koji su određeni prema stavu 1. ovog člana.

Član 30

Direktna komunikacija

1. Centralni organi vlasti će direktno međusobno komunicirati.
2. U hitnim slučajevima, zahteve za uzajamnu pomoć ili obaveštenja u vezi s njom mogu slati direktno pravosudni organi, uključujući javne tužioce, države molilje istim takvim organima zamoljene države. U takvim slučajevima kopija će biti poslata centralnom organu zamoljene države preko centralnog organa države molilje.
3. Svaki zahtev ili obaveštenje iz st. 1. i 2. ovog člana mogu se podneti preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol).

4. Kada je podnesen zahtev u skladu sa stavom 2. ovog člana, a organ nije nadležan da postupa po tom zahtevu, on će taj zahtev uputiti nadležnom nacionalnom organu i o tome direktno obavestiti državu molilju.

5. Zahteve ili obaveštenja iz stava 2. ovog člana koji ne obuhvataju prinudne radnje, nadležne vlasti države molilje mogu direktno poslati nadležnim vlastima zamoljene države potpisnice.

6. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili deponovanja instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, obavestiti Generalnog sekretara Saveta Evrope da, radi efikasnosti, zahtevi podneti prema ovom poglavlju treba da budu upućeni njenom centralnom organu.

Član 31

Informacije

Zamoljena država će blagovremeno obavestiti državu molilju o radnjama koje su preduzete po zahtevu u skladu sa ovim poglavljem i krajnjem rezultatu tih radnji. Zamoljena država će takođe blagovremeno obavestiti državu molilju o bilo kojim okolnostima zbog kojih nije moguće izvesti tražene radnje ili će u njihovom izvođenju najverovatnije kasniti.

Poglavlje V

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 32

Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Ova konvencija će biti otvorena za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope i državama koje nisu članice, a koje su učestvovala u njenoj izradi. Te države mogu izraziti pristanak da budu obavezne:

a) potpisom bez rezervi prema ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju; ili

b) potpisom koji zavisi od ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja, za kojim sledi ratifikacija, prihvatanje ili odobravanje.

2. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja biće deponovani kod Generalnog sekretara Saveta Evrope.

3. Ova konvencija će stupiti na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca od datuma kada je četrnaest država izrazilo svoj pristanak da budu obavezne Konvencijom u skladu sa odredbama stava 1. Svaka od tih država, koja nije član Grupe država protiv korupcije (GRECO) u trenutku ratifikacije, automatski će postati članica datumom stupanja na snagu Konvencije.

4. U odnosu na potpisnicu koja kasnije izrazi pristanak da bude obavezana Konvencijom, Konvencija će stupiti na snagu prvog dana u mesecu po isteku perioda od tri meseca od datuma izražavanja pristanka da bude obavezana Konvencijom u skladu sa odredbama stava 1. Svaka država potpisnica, koja nije član Grupe država protiv korupcije (GRECO) u trenutku ratifikacije, automatski će postati članica danom kada u odnosu na nju Konvencija stupi na snagu.

Član 33

Pristupanje Konvenciji

1. Nakon stupanja na snagu ove konvencije Komitet ministara Saveta Evrope, po obavljenim konsultacijama sa državama ugovornicama Konvencije, može da pozove Evropsku zajednicu kao i sve države koje nisu članice Saveta i nisu učestvovala u njenoj izradi da pristupe ovoj konvenciji, odlukom donetom većinom kako je predviđeno članom 20d. Statuta Saveta Evrope, i jednoglasno od strane predstavnika država ugovornica koje imaju pravo da sede u Komitetu ministara.

2. Za Evropsku zajednicu i sve države koje joj pristupaju prema stavu 1 Konvencija će stupiti na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca od datuma deponovanja instrumenta pristupanja kod Generalnog sekretara Saveta Evrope. Evropska zajednica i svaka

država koja pristupi ovoj konvenciji automatski će postati članica GRECO-a, ukoliko već nije članica u trenutku pristupanja, danom kada u odnosu na nju Konvencija stupi na snagu.

Član 34

Teritorijalno važenje

1. Svaka država može da, u trenutku potpisivanja ili prilikom deponovanja svog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, naznačiti teritoriju ili teritorije na kojima će se ova konvencija primenjivati.

2. Svaka potpisnica može, bilo kod kasnijeg datuma, izjavom upućenom Generalnom sekretaru Saveta Evrope, proširiti važenje ove konvencije na bilo koju teritoriju navedenu u izjavi. Što se tiče te teritorije, Konvencija će stupiti na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca od datuma prijema takve izjave od strane Generalnog sekretara.

3. Svaka izjava data u skladu sa prethodna dva stava može, za svaku teritoriju koja je navedena u njoj, biti povučena obaveštenjem upućenim Generalnom sekretaru Saveta Evrope. Povlačenje će stupiti na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca od datuma prijema takvog obaveštenja od strane Generalnog sekretara.

Član 35

Odnos prema drugim konvencijama i sporazumima

1. Ova konvencija ne utiče na prava i obaveze koji proizlaze iz međunarodnih multilateralnih konvencija u specijalnim pitanjima.

2. Potpisnice Konvencije mogu da zaključuju bilateralne ili multilateralne sporazume među sobom o stvarima koje reguliše ova konvencija, u cilju upotpunjavanja ili jačanja njenih odredbi ili lakše primene njenih načela.

3. Ukoliko su dve ili više potpisnica već zaključile sporazum ili ugovor o predmetu kojim se bavi ova konvencija ili su na neki drugi način uspostavile odnose u vezi sa tim predmetom, one će

imati pravo da primenjuju taj sporazum ili ugovor ili da regulišu odnose prema njima, umesto prema ovoj konvenciji, ukoliko to olakšava međunarodnu saradnju.

Član 36

Izjave

Sve države mogu, u trenutku potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, da izjave da će ustanoviti kao krivična dela aktivno i pasivno podmićivanje stranih državnih službenika prema članu 5, službenika međunarodnih organizacija prema članu 9. ili sudija i službenika međunarodnih sudova prema članu 11, samo onda kada državni službenik ili sudija činjenjem ili nečinjenjem krši svoje dužnosti.

Član 37

Rezerve

1. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, da zadrži pravo da ne ustanovi kao krivična dela prema domaćim zakonima, delimično ili u celini, radnje iz čl. 4, 6. do 8, 10. i 12. ili dela pasivnog podmićivanja definisana članom 5.

2. Svaka država može, prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja da izjavi da koristi pravo na rezervu iz člana 17. stav 2.

3. Svaka država može, prilikom potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, da izjavi da može da odbije pravnu pomoć prema članu 26. stav 1. ukoliko se zahtev odnosi na delo koje zamoljena država smatra političkim krivičnim delom.

4. Nijedna država ne može, primenjujući st. 1, 2. i 3. ovog člana, imati rezerve prema više od pet tu navedenih odredaba. Ni jedna druga rezerva ne sme biti izražena. Rezerve iste prirode vezane za čl. 4, 6. i 10. smatraće se jednom rezervom.

Član 38

Važenje i razmatranje izjava i rezervi

1. Izjave iz člana 36. i rezerve iz člana 37. važiće za određenu državu tri godine od dana stupanja na snagu ove konvencije. Međutim, te izjave i rezerve mogu biti obnovljene na isti vremenski period.
2. Dvanaest meseci pre datuma isteka izjave ili rezerve Generalni sekretar Saveta Evrope će državu o kojoj je reč obavestiti o tom isteku. Najkasnije tri meseca pre isteka roka, država će obavestiti Generalnog sekretara da li potvrđuje, menja ili povlači svoju izjavu ili rezervu. Ukoliko država ne dostavi obaveštenje, Generalni sekretar će obavestiti tu državu da se njena izjava ili rezerva smatraju automatski produženim na period od šest meseci. Propust države o kojoj je reč da obavesti o nameri da potvrdi ili izmeni svoju izjavu ili rezervu pre isteka tog perioda, prouzrokujeće prestanak važenja izjave ili rezerve.
3. Ukoliko država potpisnica da izjavu ili izrazi rezervu u skladu sa čl. 36. i 37. ona će, pre njihovog obnavljanja ili na zahtev, dati objašnjenje GRECO-u o osnovima koji opravdavaju kontinuitet.

Član 39

Amandmani

1. Amandmane na ovu konvenciju može predložiti bilo koja potpisnica, a Generalni sekretar Saveta Evrope će o njima obavestiti države članice Saveta Evrope i sve države koje nisu članice, a pristupile su joj, ili su pozvane da joj pristupe, u skladu sa odredbama člana 33.
2. O svim amandmanima koje neka potpisnica predloži, biće obavešten Evropski komitet za probleme kriminala (CDPC) koji će podneti Komitetu ministara svoje mišljenje o tim predloženim amandmanima.
3. Odbor ministara će razmotriti predložene amandmane i mišljenje koje podnese CDPC i, nakon konsultacija sa potpisnicama koje nisu članice ove konvencije, može da usvoji te amandmane.

4. Tekst bilo kog amandmana koje usvoji Odbor ministara u skladu sa stavom 3. ovog člana biće prosleđen državama na prihvatanje.

5. Svi amandmani usvojeni u skladu sa stavom 3. ovog člana stupiće na snagu tridesetog dana od dana kada su sve države obavestile Generalnog sekretara o prihvatanju.

Član 40

Rešavanje sporova

1. Evropski komitet za probleme kriminala Saveta Evrope biće obaveštavan o tumačenju i primeni ove konvencije.

2. U slučaju spora među državama potpisnicama u vezi sa tumačenjem ili primenom ove konvencije, one će pokušati da ga reše putem pregovora ili na bilo koji drugi miran način koji same izaberu, uključujući podnošenje spora Evropskom komitetu za probleme kriminala, arbitražnom sudu čije će odluke biti obavezujuće za države, ili Međunarodnom sudu pravde, kako se države budu dogovorile.

Član 41

Otkazivanje

1. Svaka država može, u bilo koje vreme, otkazati ovu konvenciju slanjem obaveštenja Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

2. To otkazivanje će stupiti na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca od datuma prijema obaveštenja od strane Generalnog sekretara.

Član 42

Obaveštenje

Generalni sekretar Saveta Evrope obavestiće države članice Saveta Evrope i sve države koje su pristupile ovoj konvenciji o:

- a) svakom potpisivanju;
 - b) deponovanju svih instrumenata ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja;
 - c) svim datumima stupanja na snagu ove konvencije u skladu sa čl. 32. i 33;
 - d) svakoj izjavi ili rezervi izraženoj prema članu 36. ili članu 37;
 - e) bilo kom drugom aktu ili obaveštenju u vezi sa ovom konvencijom,
- u potvrdu čega su dole potpisani, propisno ovlašćeni za to, potpisali ovu konvenciju.

Sačinjeno u Strazburu 27. januara 1999. godine, na engleskom i francuskom jeziku, a oba teksta su podjednako verodostojna, u jednom primerku koji će biti deponovan u arhivu Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope će poslati overene kopije svakoj državi članici Saveta Evrope, državama koje nisu članice, a koje su učestvovale u izradi ove konvencije i svim državama koje su pozvane da joj pristupe.